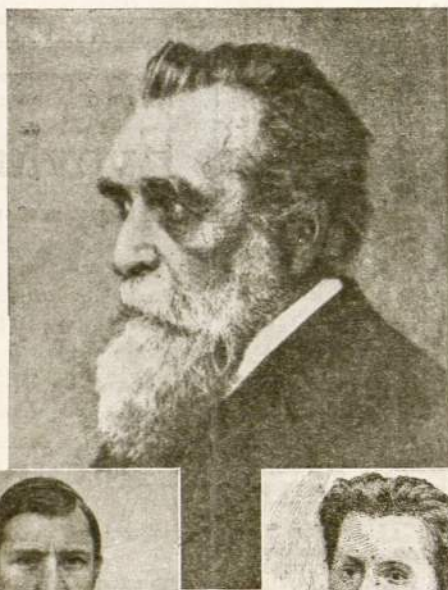

Laisvoji¹ Lietuva

★ LIBERANIA LIBRE ★

Lietuvos Tautinio Atgimimo Kurėjai
Virsuje Dr. J. Basanavicius, "Ausros" išleidėjas. — Dr. V. Kudirkas, Li
etuvos Himno autorius. — Vyskupas M. Valancius, pirmąjį lietuvišką
knygą ir be'etristikos kurėjas.

Cesna Radio

ADOLFAS CEŠNA

Radijo Technikas

Gamina radio aparatus ir taiso s-nus,
rupeštingai ir prieinamomis kainomis.
Parduoda ir išsimokėjimui.

Calle SAN FRUCTUOSO 1827

Montevideo

LIBRERIA

ESAS

Geriausiu pasauliniu rasytoju knygos. —
Ivairus popieriai: kartoflinas, celofan ir
kt. Rasomieji dalykai ir mokyklu rekme-
nys. — Atvirutes, albumai. Uzsakymus
siunciam ir pastu. Priveza tranvjai:

7, 9, 12 ir 61

ARENAL GRANDE 2533

Tel. 2 772 53

Montevideo

Vienintelis Urugvajuje Lietuviu Mosaiku
Ir Boldosu Fabrikas
- Du Draugai -

JULIAUS JAZAUSKO IR DIONISIO
MILANO

Rastinė: calle BERNA 2347, Cerro
Fabrikas: calle BULGARIA 4146, Cerro

Daromas visu rusiu, meniskos ir
paprastos mosaikas bei boldosai.
Darbas garantuotas. Ekonomiskos kainos
Lietuviams Didelés Nuolaidos

PERSITIKRINKIT

PROVISION

WILNIUS

Jono ir Onos

Scesnuleviciu

Calle VIZCAYA 4149 esq. Berna

Krautuvė - baras

VIKTORO KUCIAUSKO

Calle PRUSIA 1851, kampas Bogotá

Telefonas: 22 13 26

Villa del Cerro

Didelis pasirinkimas visu rusiu maisto
produktu. — Vietos ir uzsienio gerimai.
Kainos ekonomiskos. — Lietuviskas pa-
tarnavimas — Lietuviams nuolaidos

PETRO ir BRONIAUS

Evovlucku

PIENINE — BAR ALMASENAS

Calle BERNA 1860 Villa del Cerro

Telefonas: 22 11 94

Kamionai perkraustymui kiekvienu pa-
reikalavimu, ivairus pizno ir kiti maisto
produktai, vietos bei uzsienio gerimai

CINE SELECTO

Vienintelis lietuvio P. Zukelio kinas

Urugvajuje

c. Grecia 1105-07. Cerro.

Tel. 22 11 25

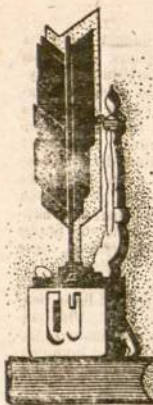
FILMOS:

Visuomet paskutinės laidos, menis-
kiausios ir aukstos kokybės. Dau-
gumos letuviu ir kitatauciu gau-
siai lankomas kino teatras.

Laisvoji Lietuva

Mėnesinis - Kultūros - Mokslo - Meno - Visuomenės - Kovos - Zurnalas

Metai (Año II) Montevideo, Gruodis - Diciembre, 1946. Nr. 12 (24)

REVISTA

"LITUANIA LIBRE"

EDITADO POR LA

ASOCIACION CULTURAL
URUGUAY - LITUANIA

APROBADA Y RECONOCIDA POR

la Ley del Gobierno Superior de la Nación, con la Personería Jurídica en el año 1941.

Órgano oficial y propiedad intelectual de la misma.

Impreso en la

IMPRENTA FORTALEZA

Asociación, Administración e Imprenta

Río de Janeiro 4001
CERRO

Redactor Responsable:

JULIAN JAZAUSKAS
Berna 2347 CERRO

Administrador:

PEDRO KORKUZAS

Leidžia

Urvajovius Lietuviv
Kultūros Draugija.

Metinė Prenumerata:

Urvajovijū \$ 1.50 U.

Argentinoje \$ 4.00 Rg.

J. Amerikos V. 2 Dol.

Perlaidos siūsti zuma-

la administratoriūsius

vardū; rastus - redakcijos:

LITUANIA LIBRE

Río de Janeiro 4001

Cerro, Montevideo,

Rep. O. del Uruguay.

— SVEIKINAME su Kalėdu šventėmis ir Naujais Metais, mūsų gerbiamus skaitytojus, rėmėjus, bendradarbius, Lietuvos Laisvės Kovotojus bei tremtinius! Linkim, kad sekantieji metai surinktu Laisvon Tėvynėn visus tuos, kurie dabar kankinasi Sibiro taigose, Kazakstano tyruose ar Uralo bei Altajaus uolose, kuriuos laukinio brutalumo jėga išplėšė iš tėvu prakaitu aplaistyto gimtojo krasto, kruvinas, azijatinis despatinis ir mirti nesantis Rusijos komunizmas.

— Laisvoji Lietuva —

TU ERES MI TIERRA

Tu eres mi tierra, tú eres mi Lituania. Te conozco ahora mucho mejor, que lo que te he conocido antes jamás... He percibido tus tristes bondadosos ojos en tus cruces y campos, en las obras de tus talladores rústicos; te he oído en las canciones de los labriegos. Y cuando en la inmensa desgracia tuve que dejarte, me acompañaste con bondadosa mirada.

— El morral del viajero pesa sobre mis espaldas, y ante mi vista se extiende un camino de ignoto destino, más te siento en todas partes, como si de pequeño lo llevaras de la mano. Viva estás en las leyendas, las canciones, en las lágrimas de los deportados y en el holocausto de los voluntarios.

— Nosotros, tus hijos, nos hemos diseminado por el anchuroso mundo. ¿Quién nos reunirá en el fi, si no oiremos tu voz; quién nos juntará, si ya no veremos más tus bosques ni oiremos tus canciones?...

Con estas oraciones colmadas de nostalgia se podría caracterizar todos los lituanos de último tiempo brutalmente deportados de su patria por las ordas stalinianas. Los lituanos desparramados por la sangrienta desgracia junto a las montañas alpinas y escandinavas, en los inconmensurables desiertos siberianos y en muchas otras partes, habrán recordado su patria esclavizada con considerable

sentimiento.

Centenares de miles de deportados al interior del Asia, cientos de miles de huidos del terror a la Europa Occidental, viven y mueren sin su patria querida, añorando a aquéllos, que aunque quedaron en su país natal, igualmente carecen de patria, pues carecen de libertad, ese don vital tan imprescindible para individuo como para las naciones.

La masa de los lituanos desplazados al Occidente está formada en su mayoría por campesinos, obreros y empleados de menor categoría, alcanzado a un 75 por ciento. ¿Quién arrancó al pacífico labriego de su terruño natal, en el cual estaba enraizado con todo su cuerpo y alma? ¿Quién obligó a gente inocente a abandonar sus casas, sus bienes y sus prójimos, y huir a través de caminos ametrallados, padeciendo hambre y mortalmente torturados por el pánico y el cansancio?

Fué necesario un gigantesco tornado para que se convirtiera el arraigado campesino en errabundo con incierto porvenir; el patriota, en hombre sin patria. Dicho tornado fué el terror bolchevique fermentado en la conciencia lituana a través de solo un año de ocupación soviética, a pesar de que los tres años de ocupación nazi que la siguieron también fueron crueles, oprimentes y exigieron pesados sacrificios de todo orden a la nación.

C. V.

KAI PRIVERSTAS MELUOJA

Lietuviu komunistu spauda iseivijoje nuolat isideda neva prezidento Justo Paleckio ilgus straipsnius, kuriuose jis kalba apie Lietuvos laudies «laimėjimus» paskutiniu seserių metu bolshevikinis okupacijos bėgyje. Tuose rastuose «draugas» Paleckis pasakoja kaip baisiai Lietuvoje laudis buvusi isnaudojama ir kaip galu gale ji, raudonosios armijos pagalba, buvo is to «slykstaus jungo» isvaduota. Susidėjus su Sovietu Rusija, girdi Lietuva atgavus Vilniū ir Klaipėdą, ir dabar, galings Lenino-Stalino vėliavos ikvepiama, su pasitilėjimu zygioja i naujus laimėjimus.

Kokie buvo tie lietuviu laudies «laimėjimai», Lietuva prijungus prie Sovietu Sąjungos, visiems yra gerai zinoma. Lietuviu komunistu Lietuvoje buvo tiek maza, kad ju neuztebo net pacioms aulsciausioms administracijos vietoms uzpildyti. Todėl jau pirmomis okupacijos dienomis gausus komunistinis Lietuvos valdymo aparatas buvo atgabentas is Rusijos. Greta keliu raudonosios armijos diviziju Lietuva uzpludo tūkstanciai specialiai ismolytu rusislu snipu ir tankintoju enkavedistu. Greta to, Lietuvos gyventojai is Lietuvos buvo pradėti vežti i Rusija, o is Rusijos i Lietuvą buvo pradėti gabenti rusai.

Toliau budu, greta didziausio teroro ir žiauriausiu persekiojimu, Lietuvos laudis jau pirmais okupacijos metais susilaukė didziulės dovanos: keliu simtu tūkstanciu rusu Lietuvos zemėje. Ne til: is visas mokyklas, ir radijo ir spauda buvo ivesta rusu kalba, ne til: visi svarbesnieji tarybinės Lietuvos rasti buvo rasomi rusiskai, bet ir pati Lietuvos zemė lyg grybais buvo apšeta rusais. Tai labai aiskus Stalino tilislas: keliu ar keliolikos metu bėgyje Lietuva padaryti rusu zeme Lietuvos tarybinė valdzia is Sovietu Sąjungos gavo maziau negu «broziu ir literitalu valdzia.

Kada Justas Paleckis kalba, kad Lietuva is Sovietu Sąjungos malonės atgavo Vilniū ir Klaipėdą, jis samoningai nutyli, kad Lietuva si karta negavo tu Lietuvos zemi, kurios 1920 metais Lietuvai laisvu noru buvo grazinus to paties Lenino ir Stalino vadovaujama Sovietu Sąjunga. Taigi iseina, kad «literitalu ir buoziu» valdzia is Sovietu Sąjungos buvo atgavus beveik: visa pietu ir rytu Lietuva su Gardinu ir Lyda, o Paleckio «vadovaujama» Lietuva is Sovietu Sąjungos negavo nei Gardino, nei Lydos, nei didelės rytu Lietuvos dalies. Taigi uzuo istaisius Lietuvos ribas, uzuoat nors teoretiskai Lietuvai tautai sugrazinus tas zemes, kuri is istorijos bėgyje is Lietuvos jos priesu buvo pagrobtos, Lietuvos komunistinė vyriausybė vergiskai nusilenkė isalymui is Maskvos ir tarnislu klusnumu atsifale Lietuviu tautai prilaisanciu zemi.

Kiel: tai liecia Klaipėdą tai ji buvo Stali-

no prie tarybinės Lietuvos prijungta, bet ir cia vėl Lietuva negavo nei lietuvishos Tilzės, nei grynai lietuvisku Irsutės ir Karaliauciaus apylinkiu. Kaip tenka nugirsti, tos apylinkės dabar skubiai apgyvendinamos rusais. Kas gi is to viso iseina? Ogi stai las: i Lietuva vezami rusai ir uz Lietuvos vezami rusai. Keliu metu bėgyje ir ta sauleli lietuviu kuri dar buvo islikus Lietuvoje, bus is visu pasiu milijoninės rusishos masės apsupta, taip kad jei Maskvos valdovai panorės, paskutiniai lietuviybės likuciai vienu spustelėjimu bus sunaikinti. Sitoks nusimato Lietuvos laudies «laimėjimas», apie kuri taip entuziastingai ilaiba J. Paleckis.

Yra natuvalu ir logiska, kad komunistai klauso Maskvos komandos, kiek tai liecia bendra politika ir bendra partijos linija. Visu tautybiu komunistai yra palisusnūs Maskvos tarnai. Taigi būtu stebūlas jei lietuviai komunistai būtu kitoki, bet kad lietuvius komunistas dirba issijuoses lietuviybės isnaikiniui ir uzdusdamas girta žveris:iausiomis priemonėmis vykdoma Lietuvos rusinima tai sito joziu būdu negalima suprasti.

Prancūzas komunistas nesaro ir nesimolito rusistai, nei letina Prancūzijojej vietoj prancūzu ivesti rusu kalba. Lygiai taip pat anglas ar amerikietis. Nei vienas is ju nesutiltu, kad is ju tėvyniu būtu isvežti ju broliai ir i anu vieta atvežti rusai. Bet lietuvis komunistas ne til: yra savo broliu zudikas, bet slyliu ir simta procentu atsides lietuviybės naitintojas bei Lietuvos rusintojas.

Lietuvoje gyvenantieji lietuviai komunistai siuo momentu yargu ar daug ka galėtu padaryti Maskvos uzgaidoms sustabdyti. Jei kuris is ju mėgintu altyviau pasipriesinti Lietuvos rusinimui, tam tuo galva nuo peciu nulėktu arba jis būtu pristatytas iki mirties kur grioviu kasti pagal Stalino penlimecio plana.

Siaurės ir Pietu Amerikos lietuviams komunistams betgi tols pavojus negresia. Jie be baimės pavirsti Stalino penlimecio stakanoviciais galėtu pareikalauti kad ir siu dalyiu:

- 1) Rusu valdininku ir lietuviu is Lietuvos pasitraulimo.
- 2) Is Rusijos atgabentų ir i lietuviu ūkius pasodintu rusu isgabavimo atgal.
- 3) Visu lietuvislu zemi su Gardinu, Lyda, Naugardėliu, Gumbine, Irsute ir Tilze Lietuvai sugrazinimo.
- 4) Isskirtinio lietuviu kalbos vartojimo i visas lietuvislas sritis sugrazinimo ir rusu kalbos pasalinimo.

Jei visi lietuviai komunistai tautai padarytu tuomet būtu galima sutikti, kad jie nors ir komunistai, bet vis dėlto tebėra lietuviai. Dabar gi, liuomet jie bevaliai pritaria lietuviu zudymui ir Lietuvos rusinimui, sunku pasalyti kas jie tolie yra. Nei velnias, nei gegutė. Nei zmogus, nei gyvulis. Nes jul: net ir gyvuliai savo vaiku nemoko litu gyvuliu garsus nau-

doti. Karvė nemolina teliuko lumeliuku zvangti ir neveza jo i Sibira uzta, had jis teliuku bliana, bet lietuvishi komunistai butinai nori, had lietuviai pavirstu rusais ir jei kuris liaiio uztektinai greit nesivercia tuoj buna is Lietuvos i Sibira istremiamas.

Na ir kas po to gali pasakyti, had musu lietuvishi isgamos nera «pazangus patriotai»? Jie stalinovietisku tempu ne tili žmones bet ir gyvulius pralenkia.

D.

DAR APIE LIETUVIU KOMUNISTU «KONGRESĄ»

Mūsu komunistai visai neradonuodami is gėdos, visai nepavykusi savo suvaziavima dar ir po siai dieni drista vadinti «Pietu Amerikos lietuviu kongresu». Kadangi as asmeniiai tariamame «kongrese» buvau ir maciau jog ji sudarė kitatauciai, o lietuviu nebuvo nei lietuviu desėtu, kalbėjo kitatauciai, uz «draugu» Arielkino pagaminta rezoliucija balsavo juoduliai vistvagiai ir gatviniai valkatos, tai man ir visiems padoriems lietuviams yra idomu paliausti musu tautos atmatas, sita nezymia ir uz musu broliu isplesta turta nupiršta, maskolisos vergijos batlaiziu tute: «Ar toji simtine lietuvisiai nemolanciu naltiniu didvyriu ir azijatu bei slavu, jau davė teise habėti Pietu Amerikos lietuviu vardu, nielingai reikalauti, had musu tremtiniai būtu atiduoti sugyvalėjusių rusu nužankinimui ir spresti Lietuvos likimam»? Toks nieksishumas tili: gruzino Stalino vergu imperijoj imanomas, bet tenlia apgailėti, had saujelei musu tautos dvasiniu supuvėliu, uz zudomu lietuviu pavogta turta nupirštai ir nebetekusiai nei elementariu normalaus zmogaus privalumu, sitas azijatinio despotizmo dėsnys pasidarė visšas ir parodė kaip sunieksėjo ir issigimė musu komunistai. Net ir kiauė gina savo vaikus ir suranda savo goli, o musu homunistams, visšas sventa ir dogmatiska kas rusiška ir visšas prakelšta kas tik yra lietuviska.

Savo issigimime jie nuėjo itli idiotizmo ir vergiška bei aliai pildo visus Masšvos budeliu parėdymus, net ir tolius, kuriats jiems isakoma, lruvina masšvoliu olupacija, vadinti Lie tuvos laisve, o tėvu ir broliu zudyma, Lietuvos laisvinimu nuo burzujų. Ir sita baisu maskoliu Lietuvos naivinima jie ne tik gria, bet lieikia masšvoliu pabėgusia savo motina bei broli ir trolista, kad rusai juos pasimtu nuzudymui. Na, tai rasšite gerbiamieji, rasšite jus tolia morale gyvuliu tarpe, tolia turi musu lietuvishi komunistai.

Nuo nezmoniskai melagingos Kremliaus propagandos netele protavimo musu homunistai netele net ir regėjimo, kuris rodo, jog

is tariamo homunizmo lito tili: slystisti karikatūra ir nieho sšlebot.

Dar neseniai homunistai buvo pries luomas, titulus, privilegijas ir ordinus, bet siandie suvagėjes komisarų luomas pralenkia ir caru lunigaikscių luoma, kai beteisė liaudis badauja ir hatorginiai dirba. Nielur siandie nerasi tiel: tituluotu ponu «draugu» ir briliantiniais ordinais apkarstytu marsalu, kaip Stalino vergu imperijoj. Net ir pats Stalinas, nei valandos hatriuomenėj nebuves Kaukazo vagabundas save pasivadintu marsalu ir prisikabines ordinu net ir i ju himna isidėjo save. To dar maza. Jie is kapu prikėlė carus ir emė juos garbinti. Jono Ziauriojo banditinio gyvenimo isleidžia filma kaipo bolševizmo pavyzdii. Carui Petru Didziajam, kuris Rusijoj ivėdė rylščiu ir kartuviu baumes, Stalinas Caricine stato paminkla. Tarptautinei garsios patvirkelės carienės Ekaterinos sugulovo generolo Suvorovo vardo Stalinas irgi iveda ordina ir jo vardu krlstija Lietuvos miestu gatves. Jie garbina ir Kutuzova ir Aleksandra Nievšii. Vietoj zadėtos laisvės ivėdė tiranisia diktatūra, vietoj zadėtos panaikinti mirties bausme, jie masėmis saudo žmones. Pristatė nauju hatorgu, ivėdė cenzūra, liaudi pavertė alliana ir beteisė driskiu minia, bet musu homunistams visšas tas gerai, nes tas iseina is Rusijos, yra rusiska. O kas rusiška, tas ir sventa Musu homunistams galvoti uzdrausta. Jie tik kaip dresiruoti asilai vergiskai p'ido isalymus.

Enlavėdistu agentas Jacapas Arielkinas liepė sauliti «kongresa», jie ir saulė. Visai jiems nesvarbu, had tame «kongrese» lietuviu nebuvo. Jie su gatviu valliatomis «priėmė» Arielkino pries Lietuva palistas rezoliucijas ir uz isplėstus lietuviu centus leidziamame pasšvilyie «Darbas», kurio tepsaudina isvisio 80 egzemplioriu, kalba kaip «pazangūs demokratai, susiprate patriotai» ir visu lietuviu vardu, is Lietuvos kuriuos gaunam laiskus, visuose raso blogai, jie visi su rusu pasto zenklais, raso apie netihėta giminiu mirti ir praso nesūsti nieko, nes vistic: olupantai neatiduoda, Lietu voj visur ivesta rusu kalba, visi aukstesni valdininkai rusai, vietoj lito ivesti beverciai rubliai, bet musu komunistai, pildydami Arielkino «kongreso nutarimus», per to paties Arielkino uz isplėsta Lietuvos turta nusamdyta radija begėdisšiai sako, had dabar Lietuva esanti «laisva vinta ir neprišlausoma». Pastaruoju laiku Arielkinas isalė rintli parasus, had Lietuva pasiliktu rusams ir had lietuviai tremtiniai taip pat būtu atiduoti rusams iszudyti. Toliau parasus musu isgamos jau pradėjo rinkti. Broliai lietuviai! Gerai zinohit, had duodami parasa Lietuvos budeliu agentams jus remsite Lietuvos kancias ir savo tėvu bei broliu zudyma Lietuvoje. Nesuteplite savo ranku broliu krauju ir vylite issigimėlius is savo namu.

Ekskomunistas.

LIETUVIAI DANIJoje

Prieš Iurį laiką didžiausia lietuvių stovykla Danijoje buvo perkelta iš Nymindėgab į Thisted. Ši stovykla kaip vietovės taip ir patalpa atvilgiu yra geresnė už buvusią stovyklą Nymindėgab.

Is žemės ūkio darbu grizo atgal i stovykla dalis tautieciū, kurie tačiau nemanō per žiema stovykloje buvoti, bet iesko darbo fabrikuose ir kitose nesezoninio darbo vietose. Stovykloje nuo rugsėjo mėn. pradžios su dideliu pasekmingumu veikia 5 slyriū pradžios mokykla. Mokslo metai pradėti punktualiai.

Perkelta ir lietuviū akademikū stovykla is Vedbaeko i Jaanstrup. Tačiau sis pakeitimas netik kad sustabdė bet Ioki kultūrinī veikima, bet nepaprastai apsunokino ir tolimesni studijū tesima. Stovykla randasi 3 kilometrai nuo artimiausios geležinkelio stoties ir 25 kilometrai nuo Kopenhagos. Stovykla susideda is keleto supuvusių barakū, kurie ne til: silumos, bet ir geros užvėjos neduoda. I viena sia per tvara - dlambariū patalpinta po 14-16 asmenu. Prie toliū salygu visiskai neimanomas pamokū ruosimas, ypac tiesms, kurie turi atlikti braizybos ir kitus panasius pratimus. Sias patalpas geriausiai charakterizuoja vienas senas laisvės kovotojas, Hr. Foss, kuris vokieciū okupacijos laiku sėdėjo kalėjime. Jis pareiskė:

„Mieliau eiciau i kalėjima negu i siuos akademikū barakus, nes tenai gyvenimo salygos tirai geresnės“. Patalpomis pabėgėlius aprāpina Danu Raudonasis kryzius. Bet ir tolioms salygomis esant mol:slas nesustojo: mokomasi ivairiose aukstojoise ir specialinėse mokyklose Tačiau siū patalpū paskyrimas suardė kultūrinī veikima: chora, tautiniū soliū grupę ir laikrastėlio leidima, nes dalis si darba dibrusiū asmenu buvo priversti apsigyventi privaciai.

Su dalies lietuviū issisliirstymu po ivairias Danijos vietas, pradėtas gyventi kaip ir normalus gyvenimas, nors jis vylsta svetimoj salyij ir tarp svetimū zmoniū. Gyvendami lageriuose mes sudarėme tartum ir maza lietuviska oaze - zidini; Iur Iartu dalindavomės savo var gais ir džiaugsmāis. Issisliirste - mes dabar dar labiau pajutome karcia pabėgėlio dalia. Tačiau nenusimename ir viliamės jog Teisingumo ranka grazins mūsų Tėvynės laisve ir vėl parves atgal jos isblaskytus vaikus is lietuviū pasaulio saliu!

RODŌ VILNIU

Keleta savaiciū Kopenhagos kino apzvalgoje buvo rodoma pokarinis Vilniaus gyvenimas. Reportazas duodamas rusu kalba, Iur nevykusiai mėginama parodyti «normalus LT SR sostinės gyvenimas». Pirmiausiai parodoma bendri Vilniaus gatviū vaizdai ir Katedra.

Ilgiau sustojama prie meno Akademijos. Be Akademijos patalpū parodoma studentai su prof. Aleksandrovic. Toliau rodoma kaip studentė (nepaprastai isvargusios ir prislėgtos isvaizdos — V - is) tapo lietuvaite tautiniuose rūbuose. Reportazas labai padrikas ir neduoda jolio vaizdo apie graziuosius Vilniaus meno pastatus.

Kan. Juozas Tumas - Vaizgantas

Vienas is žymesniūju Lietuvos rasytoju Iklasiku, nuo kurio mirties siemet sulalo trylika metu. Sekanciuose zurnalo numeriuose duosime Vaizgantū rastū.

Kazimieras Micuta

Pirmasis mūsų zurnalo skaitytojas S. Ameriloje, kuris ir siemet tai padarė.

LIETUVOS PARTIZANAI KALBA

(Tesinys is praėjusio numerio)

Ir toliau Lietuvos Laisvės Kovotojų laikrastis «Kovos Kelias» 46. III. 10. sako:

«Lai nemano raudonieji budeliai, kad jie nusilpnins Lietuvos kovotojų dvasia savo nezoniskiu teroru. Jei jau kovoti, tai nežinoti pralaimėjimo, jei jau gyventi, tai tik vertam lietuviu vardo, nebūti vien paprastu duonos naikintoju, jei jau tikėti, tai tikėti Galybiu Viespačiui, o ne garbinti nieksu stabus. Niekindami mūsų tauta niekada nepadarysite jos bolševikine, nenuslopinsite kovos už ją. Gerai zinokite brangūs tautiečiai, kad virs mūsų debesu spindi mėlynas dangus, kad po dideliu audru atkyla gyvybe nesanti siluma, kad is purvinos žemės isauga skaiscios gėlės, kad is mirtimi dvelkianciu tarpukalniu iskyla pergalingi baltagalviai arai, kuriems priklauso aukstumas, kuriems priklauso rytojus. Mes kartojame poeto zodzius:

«Svetimu dirvonu mums nereikia,
Bet ir priesas nesidziaugs pas mus,
Mes ir dalgiais savo priesus raikém:
Maza priesu grizo i namus.

Taigi ne tau raudonasis slibine nuslopini mūsų laisvės troksimus. Tūkstantai pilkiju karzygiu isėjo Lietuvai laisvės parnesti ir negrizo. Ir siandien dar ju kraujus dziusta ant smelio kaip rozės raudonos. Ne belaisviu cia žemé, cia kiekia laisve ir duona. Ne vergu cia salis. Cia salis nebe ta,

Lietuviu tauta savo antgamtiskoj kovoje nėra viena. Ji yra sajungininké simtu milijonu zmoniu issilgusiu tautos, laisvės ir ramybės. Zinojimas, kad uz mūsų peciu stovi negirdéta pasaulio fiziné ir dvasiné jéga, mums teikia jégu ir pasitikėjimo savo kovos pasielimui. Mes stovime pasaulinés kovos pries bolševizma avangarde. Mes jaučiame pasaulio ideju pulsavima, ideju pagristu pirmutiniu zmogaus islaisvinimu is tyranimos ir priespaudos. Mes zinome savo verte ir esame tikri jog mūsų herojiska kraujo ir skausmu auka spindés gražiausia sviesa pasaulio laisvės ir tautos vainike».

Toliau partizanų laikrastis «Uz Tėvu Žeme» taip kalba:

«Is mūsų narsiu tėvu bei protėviu zygiu Tėvynés meilés mokinomés, ju lumėjimai sunkioje kovoje mus slatina nenulsti, pusiau:leje nesustoti. Bet lygiai taip pat neturime pamirsti ir klaidu, kurios mūsų tautos istorijos bėgyje buvo padarytos. Visais atvejais turime būti teisingi. Didvyrius pagerbkime, menlystas pasmerktime. Nuslėpdami klaidas bei uusi:altimus suzalosime tautos sažine. Kiel:vienas tautietis turi zinoti, kad uz kilnius zygius jis bus pagerbtas, o uz prasizengimus tautai bus tuc tuojau pasmerktas. Mes jaučiame turi ir pareiga ir teise apie tai pasisalyti: pareiga, nes

turime atkreipti tautos dėmési, kad ji budri būtu ateityje nuo tolygiu llaidu, o teise turime apie tai habbėti, nes mes paveldėjome ano meto nevykusius politikos padarinius. Ant mūsų peciu gula tas vargas».

Toliau tas pats laisvės kovotoju laikrastis taip salo apie praeiti.

«Daug kas nustebs, jei pasalysime, kad ir siu dienu kovotoju sastatas tols pat kaip pries 40 - 50 metu.

(Tesinys sekanciam puslapyj.)

Ing. Petras Slenis

Sis lietuvis nuosirdus patriotas ir «Laisvosios Lietuvos» skaitytojas yra vyriausias inzinierius naujai vedamu Brazilijos valstybės gelezinkeliu ir gyvena Rio de Janeiro mieste.

Stany Sirutis

«Laisvosios Lietuvos» bendradarbis ir zymus Kolumbijos lietuviu veikéjas.

LIETUVOS PARTIZANAI KALBA

(Tesinys is 7 puslapio)

Tik kaimo paprastas žmogus, mažai mokytas ūkininkas surado savyje drąsos, surado priemonių ir būdų vesti žūtbūtina kova už savo Tėvynės laisvę. Šioje kovoje dalyvaujantis inteligentijos procentas yra labai arti nulius. Po 20 laisvo gyvenimo metu liaudis - mūsų kaimas turėjo teisės laukti iš lietuviškos inteligentijos ne tik paramos kovoje, bet ir gausių, gerai paruoštu vadu. Ir jau gražiu vadu buvo miestuose isitaisę. Tai vis pulkininkai, generolai, direktoriai, profesoriai. Daugelis jų ir ekscelecijomis vadinosi. Turėjome Karo Mokyklą, Karo Akademią. Buvo paruošti simtai ir tūkstančiai karininku. Tauta jiems nieko negailėjo, nes nelaimės dienomis atėjus tikėjosi sau vadus turėti. Ir pavojus mus neuzklupo netikėtai. Bet niekas tam pavojui nepasipriesino. Viskas pagal tikaliausius sarasus, ir ginklai ir žmonės, buvo parduoti bolševiku malonei, kada didvyriška suomių tauta ir jos vadovybė mums kita pavyzdį rodė. Bet tada jie ordiniais skambėdami laikiąs žodžiais tautai saukė apie kovą iki paskutinio kraujo lašo. Gražiai skambėjo jų žodžiai, kad karys reil:ia gerbti, reil:ia ne del to, kad jis litus zudo, bet kad pats pirmas eina už litus mirti.

Taciau tie, kurie bent po letele kartų prisielė Tėvyne nuo priesu ginti, dabar pavardes paleite saskaitininkėliais, rastininkėliais tarbininėse istaigose soclenktynes daro, krasto nailinimo planus ruosia ir vyl:do. Kiti Stockholmio kartonazo fabrikuose popierines dezutes liliuoja ar vaistinėse buteliukus plauna.

Dabar tauta sia titanisla: kova veda viena be vadu. Nelaimėi užėjus jie visi mūsų krasta ramiausia sazine apleido, o mums reil:ia su ju buvusiais liumeciais drauge gyventi ir tas pats vargas vargti. Ulinininkai neabejotinai sudarė tautos daugumą, bet jie nebuvo savo krasto seimininkai. Ne mieste, ne dvare buvo isilail:yta lietuvybė, bet laimo pirl:iose. Bet kai lietuvybė atgavo laisve tos pirl:ios buvo uzmirš:os. Kas met prie zemės lin:io - po viena rasta nupūdavo. Anstoliai laimuose laip istrebiteliai siautėdavo.

Atsil:iro dėmesio verti mūsų mol:islo bei meno darbuotojai. Tai istisa armija bailiu ir isgamu, kurie drebėdami del savo lailio bolševikiinės propagandos iranliu tapo. Buvo manyta, kad tai tautos pranasai, tautos dainiai, o pasirodė, kad tai tilt turgu karoselininkai, meno prostitutės. Na, dainuolite: kada tauta krauju ir asaromis paplūdusi - netrukus uzdai nuos jums vėjas kartuvėse.

Ir tie visi issislapste «vadai ir vadeliai» laul:ia: kada Lietuvoje vėl bus mol:iamos algos, nesgi reil:ės «mokytu» zmoniu po karo.

(Bus daugiau.)

Dr. H. Lukosevicius.

Kauno Universiteto teisiu profesorius, nesena is Vakarų Europos kaipo tremtinys atvykes ir apsigyvenes kaimyninėj Argentinoje.

Kadangi jis yra pergyvenes raudonaji ir rudaji olupacini siauba Lietuvoje, tai Urugvajaus Lietuviu Kulturos Draugija darys pangsangą, kad gerb. profesorius, Vasario 16.-os proga atvyktu i mūsų kolonija su paskaita.

Bronius Steponis

Vienas is senesniuju ir atsidėjusiu mūsų kultūriciu ypac scenos darbuotoju, kuris po nel:urios pertrauk:os zada vėl grizti i alt:tyvu scenos darba. Mūsų jaunimas tai ypatingai dziaugiasi jo nauju suaktyvėjimu.

LIETUVIŲ TREMTINIŲ VAIKAMS

gauti aukų sarasas

(Nuo 1946-IV-6 iki 1946-XII-14)

\$ 1.000 Ponios Elenos Steinių rūpesniu Čili surinktos aukos.

\$ 756.15 s. m. VI-23 d. parengimo pelnas su ta pat proga surinktomis aukomis, kurių sarasas buvo spaudoje atskirai paskelbtas.

\$ 374.87 gauta kaipo Lietuvių Sub-Komitetui priklausanči dalis pelno iš «Selecciones» UISN suorganizuotos Europos vaikų naudai per davimo savaitės (s. m. V-27-VI-1 d.)

\$ 108 surinkta už gėles ir loterija s. m. XI-10 d. «Romas» salione laike lietuvišku filmu rodymo.

\$ 100 Kun. St. Grigaliūnas.

Po \$ 50 M. P. Santarai ir C. Levinas.

Po \$ 25 Liet. Mergaičių ir Moterų Draugija «Birutė».

Po \$ 10 P. Miliauskas ir S. Antonovas.

Po \$ 5 E. Gerdauskaitė, J. Senkus, A. Laurinavičius, E. Bernotas, V. Kaminštas, A. Jakubonis, J. Kiskelis, Sidlauskas.

Po \$ 3 E. Rozenbergaitė.

Po \$ 2 Valentinkevičius, Simonas.

Po \$ 1 Blumberg, Bendorienė, Gilvydienė, Simėnas, Sleika, Petrauskas, A. Baraitis, Silaiškis, Saltalauskas, Viliūnas, Kriauciūnas, Krilščiūnas, Simėnas, J. Sutkus, R. Ivostla, R. Ratinas, S. Eidutis, J. Rūdėnas, J. Grabliauskas, B. Dalinkevičius, K. Kibartas, P. Kumštis ir \$ 0.30 Jolubta.

Iš Urugvajaus p. J. Musteikio rūpesniu gauta (urugv. pezas):

Po \$ 5 — A. Dambrauskas, Nemo, A. Jankus, J. Ramonas, K. Čibulskis, P. Jasinskas.

Po \$ 3 — E. Dikas.

Po \$ 1 — J. Kausas, B. Zuklys, B. Nemickas.

Viso \$ 36, kas sudaro argentininiais pezas 82.35.

Per p. J. Musteiki anksčiau gauti, i 1946-IV-6 d. apyskaita neįtraukti aukų buvo dar \$ 154.

Viso labo viršminėtų laikotarpiu gauta aukų \$ 2.788.67 grynais pinigais.

TARPT. VAIKAMS GELB. SAJUNGOS

Lietuvių Sub-Komitetas

L. Grauzinienė — Pirminkė.

E. Ryselienė — Sekretorė.

V. Birknevičiūtė — Izdininkė.

LANKĖSI LIETUVOS REIKALAI

Urugvajaus Lietuvių Patriotiniu Organizaciją Federacijos specialė delegacija šiomis dienomis aplankė naujai išrinktus Urugvajaus valstybės vyrus, kurie greit perims valstybės

vairą iš baigiančios savo kadencija vyriausybės.

Mūsų delegacija iškė jiem atitinkama Urugvajaus lietuvių kolonijos rasta ir Lietuvai draugingoje nuotai:oje pasikalbėjo per valandą laiko. Malonu pažymėti, kad mūsų delegacija ir naujuose krasto valdytojuose rado ta patį aišlų ir griežtą demokratinio Urugvajaus nusistatymą linli bolševilų smurto prieš neutrālę Lietuvą.

IR PATYS PASISAKĖ

Mes ir mūsų komunistus nepaneigsim, kad jie kalba tiesa ir prisipazysta klyde. Štai praėjusiam savo zargoninio «Darbo» numeryje, patvirtindami senai mūsų skelbtą tiesą patys pasisakė, kad dabar Lietuvoje valstybinė kalba yra rusų, kad pasai rusų ir t. t. Tai reiskia, kad Lietuva tūlrai išlaisvinta nuo lietuvių kalbos, dabar lauksime mūsų komunistų «geros valios» kada jie ne raginimo pasisakys, jog Lietuva baigiama išlaisvinti ir nuo dar gyvais pasiliktusių lietuvių, o ju vieton atvezami is gilumos Rusijos visokie Fedotovai, Goloriezovai, Vorovai ir kiti panasūs tarybinės Lietuvos patriotai.

NUGIIRSTAS PASIKALBĖJIMAS

Neseniai viename liuksusiniame sostinės restorane, ypatingai draugiskai gurlisnioje ir kalbėjosi vienas komunistinio «Darbo» lyderis ir cia zinomas «demokratas», kuris Viparto parapijoj buvo didelis marsal'as, pasilūi komunistu «teatro» direktorius, o dabar vėl pasilieites i lazholi sutvėrima. Jie kalbėjosi apie komunistini radijo pusvalandį. «Darbo» lyderis aišlino, kad dar visai neseniai jie pradėję gauti «paramos kultūros reikalams» is Lietuvos.

«Ir kam tuomet berentat aukas? Nuste tebes paliausė «demokratas». «Darbo» pravadarius jam paaišlino: «Matote, piliėtis Ariellinas mums apmolia tū: radijo pusvalandį ir «Darbo» spausdinimo išlaidas. Mūsų «kongreso» aprasymo brosiūra, huria spausdinam Argentinioj taip pat sutūlo apmohėti, bet daugiau nieho. Taigi aukas renlam mūsų paciu reikalams, huriems «draugas» Ariellinas nieko neshiria, o tū: liepia būti gerais bolševilais ir labai daug dirbti, kad visur laimėtu homunizmas. Taigi ir renlam, bet teisybe tau pasakius, tai labai blogai ir su aukomis. Nebuduoda. Laislai is Lietuvos ir pabėge nuo sovietu darbininkai baisiai gadina reikala», pasal'olo «didelis veidėjas».

Kaip tenai bebūtu, bet is tu moderniuju demokratu pasikalbėjimo as labai aiskiai supra tau, kad atimtu ir stakanovietis:ta katgora uzdirbtu lietuviu centu ne tū: savi igamos lėbauja, bet ir nuo Volgos itacapai Ariellinai daro «išlaisviimo» balius.

Miklovis - Dauksys

KALĖDŲ EGLUTĖ

Virš juosvo ir šnaudziancio eglyno sidabro spalvomis žėrėdamas tyliai plaukia didingasis «Orionas». Ir tie visi milžiniski žvaigždžių pasauliai, kaip vakar taip ir šiandien mirgėdami berybėje toluoje, lyg kieno istabios akys mirksėdamos is gliosios erdvės, seka mūsų kiekviena judėsi.

Stai ir Kalėdos! Sia palaimos ir meilės užgimimo naktįje mūsų visu žvilgsniai vėl nukrypsta į ta istabiai spindincia «Oriono Žvaigžde». Daug, ypatingai daug gražių atsiminimų sukelia mummyse šios šventės. Mės kabinėjam amžiniai žaliuojancio medžio sakutės Kalėdų žvakutėmis ir jo viršuneje dedame ta tirpstantia žvaigždė, kuri mums primena ana, taip ryškiai ir daug pasahanciai besisukanti toli erdvėje.

Ir kalėdų eglutė tilrai virto didžioju atgimimo, meilės bei kūdikisko džiaugsmo simboliu visose tautose, kuriose dar tebeveikia tilsleji tiesos ir logitos dėsniai. Ir mūsųose ir litur, kiekviena žvakutė vaizduoja savo liūimo žvaigždė, kuri lydi mūsų šielvarto ir laimės valandas. Kalėdų eglutės šventė mus visus nuveda i malonius vaikystės atsiminimus, o spindinciose jos žvakutėse glūdi gili sitosios gražios šventės prasmė.

Raičių Petras.

NETESĖJOME

Kucios baigėsi. Tėvas, pasitaisęs ūsus lėtai atsikėlė is užstalės ir pažymėjęs nakties reikšme, išakes padoriai elgtis nuėjo i seklycia miegoti. Lėke bernai ir mergos, turi laika dar bandė savo laime sekantiems metams ir gėrė kvepianti mieziu aluti. Jie užsimerkė traukė is po baltos staltiesės kuoksteses sieno, trimis pirštais virtus žirnius, gaudė sakutėmis slizikus ir slaitė poras. Jei visi dalyčiai išėjo poromis tai reišlė, kad tas sekanciais metais susiras pora ir laimingai vesis.

Pagaliau, issiskirstė ir jaunimas. Pasiilikome mudu su vyresnioju broliu ir mūsų mylimas pasakorius senelis. Mės ji ypatingai mylėjomė, nes tai vienintelis ir nuosirdus mūsų gy-

nėjas nuo nezmoniskai skaudaus tėvo diržo ir maziau pavojingos motutės rykstės. Labai ji gerbėm todėl, kad jis visla žinojo ir i kiekviena mūsų klauseima atsakydavo greit ir mums suprantamai, o zavinciai graziu pasaku žinojo nesuslaimoma gausuma.

Dabar, jis prisukė lempa. Visame kambaryje pasidarė pasaiska prieblanda ir gili, pilna slepeningo sventumo tyla. Sugrubusiomis rantomis senelis parėmė savo balta laip prazydusi obelis galva ir pradėjo salyti:

«Sita nakti, visame pasaulyje atsintila labai daug ir dideliu stebūklū. Ta minute, kuriuje gimė Kristus, visi gyvuliai ima laibeti žmoniū laiba ir pasalo ju lilita, visuose sulniuose vanduo pavirsta brangiū vynu, mazyciai giriū žmogeliai iseina is savo brangiū pozeminiū rūmu ir visus naslaicius bei gerus vargo vaikucius apdovanoja laime. Giriū simtametes egles ir pusys prazysta nematyto grazumo dideliais ir lyepencialais ziedais. O visos nelabos dvasios, apimtos purtancio siaubo laisto pusnyains, landžioja giriomis ir laidina pakeleivings žmones.

Ir cia senelis mums papasalojo, kaip jo vaikystės drauga Mateusa nelaboji dvasia isvedžio padarziū frūmais, kol nepragydo pirmieji gaidžiai. Klaukūs vaizdai slirido pro mūsų ahlis besiliausant senelio pasalojimo, bet jie nesumazino noro isgirsti gyvuliū laiba.

Senelis pasalojo, kad gyvuliai laiba tili paciamė vidurnaltyje, taigi kai jis baigęs savo pasalojima nuejo guliti, mės su broliu savo lovoje tyliai tarmes, laip isgirdus nors kelis gyvuliū zodzius. Turėjome jau paugli balta aviūniuka, kuris nebeturėjo motinos ir kuri mudu su broliu maitinome. Gyvulelis labai prijunko. Pasaultas vardu atbegdavo prie ranku ir linis mai sokinedamas per pusnyus mus palydeda vo pas laimynu vaikūs. Mudu tai ir nutareme atsivesti ji i greicia ir lauti hōl jis pralabes.

Kai senelis lietai užmigō, mės tyliai atsikelem, pasiemem tvarto raktus ir issisaukem Balcuika. Jis linksmas su mumis nubego i griacia. Kad jis būtu ramus, mės jam padaveme visa siena nuo stalo ir nekantriai pradėjome laukti jo halbos. Bet netesėjome. Belauldami užmigom, o Balcuikas nuobodžiaudamas pradėjo bliauti ir pazadino seneli, kuris pabudęs isvede Balcuika, uzralino tvarta ir mus prikelles pasabe: «Netesėjot, užmigot, o Balcuikas su manimi laibėjoji ir prase, kad ji nuvesciai ir uzrakinciau tvarte».

NAUJI METAI

Margi pauksčiai padangeje sukas;
Mūsu žemėn sugriš jie tikrai.
Po Zemaicius, Aukštaicius ir Dzukus
Dainuos upės, kalnai, ezerai.

Tenai pirkios medinės rymo;
Berzai lauzia sakas vieskeliuos —
Mūsu žemėj kvepės arimai,
O sirdy Lietuva suzaliuos.

Mes uzarsim kiekviena pėda,
Uzakėsime dirvu marias —
Senu aimanu skundai, bėdos
Kur sustot ir pabūt neberas.

Ir nunesim zinias lėktuvais
I svecias tolimasias salis.
Kaip zeme cia myli lietuviai,
Kur laukai vasarojais zali.

Pasakysim, kam beriam grūdus,
Kam nokinam pakluonėj linus,
Pavasariui leda isgrūdus
Per upes uz kalnu mėlynu.

Kai sirdy Lietuva prazydus,
Tai vistiek, nors per čūnija griaus,
Mes iseisim i darba didi,
Kad gyventi visiems būt geriau.

Kas buvo, tai mire, negrizta.
Mes nukalsim sidabro ratus.
Ir iseisim su dideliu ryztu —
Parsivezti Naujuosius Metus.

Stai jau pauksčiai padangėj sukas,
Tai pavasario naujo arai!
Po Aukštaicius, Zemaicius ir Dzukus
Dainuos upės, kalnai, ezerai.

A. Miskinis.

Miklovis - Daukšys

MYLĖK TĒVYNĒ

Broli, sesute, mylėk pavargusia Tėvyne
Ir kas jos gali nemylėt?
Senovės garbe tik prisimine,
Negalim jos niekad issizadėt.

Upeliai ir upės srauniai teka
I tolimas rytu ir vakaru salis.
Lankoms ir pievoms slapčiai jos sneka,
Kokia garbinga buvo Tėvynės praeitis.

Keroti miskai klauso, gėris,
Paskende praeities sapnuos
Ir ūksmėje upelis pasinėres,
Snekėdams tasose krantuos.

Tėvynės dangus aukstas ir zvaigždėtas
Jis puos ir gelmes vandenu,
Nakciu ten grozis neregėtas,
Kai skamba oras nuo dainu.

Ir kaip gi nemylėt savos Tėvynės?
Negailestingu priesu kankinamosios Lietuvos,
Bet greit isaus belaukiamoji laisvės diena
Ir ji liks amžiais zenklu laisvės, Tėvynės meilės
amžinos.

VĒJAS TIES JŪRA

Pucia vėjas mūsų jūra
Rūsėkanas ir juodas.
Susigūze baltos burės
Gyvena paguoda.

Liūdi sesės prie mūsų jūros,
Gintarėlius renka.
O zvejys suspaudes irkla
Laiko kietoj rankoj.

Supas bangos tamsioj jūroj
Saltos ir slaptingos.
Kad ir burės susigūze,
Bet viltis nedingus.

Kad ir burės susigūze,
Ir zuvėdros bailios;
Asaru nemėgsta jūra,
Tik laisvuzės gailis.

Pucia vėjas mūsų marioms.
Saltos, saltos bangos.
Tiek vargelio, tiek nedalios
Netoli Palangos.

A. Venys.

— RELIGINIS PUSLAPIS —

Tvarko kun. Stan. Grigaliūnas

PUSLAPIO SKAITYTOJAMS

Malonūs šio puslapio skaitytojai teikites priimti geriausių linkėjimų sv. Kalėdų ir Nauju 1947 metų proga. Naujai gimes Pasaulio Isganytojas tetsuteikia jėgu ir drasos kovoje su mūsų sielos ir Tautos priešais.

ZMONIJOS ISSIGELBĖJIMAS KRISTUJE.

«Garbė Dievui aukstybėse ir zemėje ramybė geros valios žmonėms» (Luk. 2, 14).

Tūkstančiais metu kartotas «Rorate» isipildė. Dievo Sūnus tapo žmogumi, kad mes, zemės sūnūs, taptume Dievo vaikai. Kristus atėjo is dangaus į zeme, kad išlaiscionys galėtu nuo zemės palikti ir dangiu.

Ar pasinaudojo Kristus atėjimu anu laiku gyventojai? O mes?

Kristaus gimimo laiku gyventojus pasikirstysime į tris grupes: Erodas su savo paselėjais, Betliejaus gyventojai ir piemenėliai su Trimis Karaliais.

1. Kai Kristus gimė, Palestina valdė Erodas, isdidūs, gobsūs, zemos moralės žmogus. Rytu salies isminčiai, trys karaliai keliauja pasveikinti gimusį Isganytoja. Eidami per Jeruzale teiraujasi Eroda: «Kame yra gimisūs zydu karalius?» Erodas issigasta. Nejaugi atsiras kitas karalius ir paslui ji nuvers nuo sosto. Savo svečiams pataria sitaip: «Eikite ir rūpestin gai klauskitės apie vaikelį. Rade gi, duokite ir man zinia, kad ir as nuėjes jį pagarbinciau.» Veidmainys! Jis nenorėjo pagarbinti Kristu. Jo tikslas buvo kitas. Norėjo jį nuzudyti. Trys Karaliai jo nieksybe suprato. Grizo kitu heliu.

Ar dabar pasaulyje maza Erodu? Menkos moralės žmonės, apgaule atsieke valdzios, bijo kad teisybė ju nuo sosto nenuverstu, ryztasi kardo pagalba isilailyti. Viskas, kas yra nepakeliui, reikia niekinti, kankinti, zudyti. Tai Eroda ipėdiniai.

Be to, Erodas buvo veidmainys: sakėsi noris Jėzu pagarbinti, o istikruju norėjo jį nuzudyti. Siu laiku veidmainiai daznai nuduoda esa latalilčiai, eina baznycion. Bet cionai atėje Dievo negarbina, nesimeldzia, o tik turi tikslu pasijuokti is sventu apeigu, pamohslininko ir t.t. Jeigu isgirdu kolliu nors sau nepalanlia minti, stai lunigas jį izeidė, pritalė jam ir t.t. O visai negalvoja, kad kunigas tih dėsto sv. mohs-

la ir nei vienam atskirai netaiko. Tegul kiel:vienas sau prisitaiko ir savo gyvenima pataiso.

2. Antroji grupė, turėjusi santyliu su Kristaus gimimu, tai Betliejaus gyventojai. Juozapas ir Marija gyveno Nazarete. Buvo vykdomas gyventoju surasymas. Pagal nustatyta tvarka, uzsirasyto vieta ten kur las yra gimes. Taigi Marija su Juozapu turėjo eiti Betliejun. Tomis dienomis Betliejuje begalės zmoniu. Jiedu niel:ur nerasdami namvynės, iscina uzmiest:in ir apsisitoja gyvuliu tvarte. Cia ir gimsta Isganytojas.

Betliejaus gyventojai zymiai vertingesni uz Eroda ir jo salininkus. Jei jie būtu zinoje las yra Juozapas ir Marija, tilrai jiems būtu buvusi vieta geriausioje miesto dalyje, rūmuose. Vienok betliejiciai halti, kad nesirūpino pazinti pranasyciu apie ateisianti Isganytoja ir per-maza teturėjo artimo meilės.

Kiek daug mūsų laikais betliejinės rūsies gyventoju. Isgiline i savo uzdarbi, bizni, neranda laiko pagilinti zinias apie Dieva, Kristu. Kaip jį garbins ir mylės, jei Jo nepazista. Negi maziuko marskiniais apsilviksi suauges? Siai asmenu rūšiai Kristaus gimimas neatnes dziaugsmo.

3. Nuosirdziausiai ir graziausiai gimusi Kristu pagerbė Piemenėliai ir Trys Karaliai.

Piemenėliai suzinoje is angelo apie Kristaus gimima «atėjo sl:ubindamies ir rado Marija, Juozapa ir Rūdilti, paguldyta pral:arteje. Pamate gi, jie skelbė, las jiems buvo pasakyt:ta apie ta Kūdikį»...

Mohyti trys vyrai, Isminčiai, Karaliai, suzino is zvaigzdiu apie Isganytojo gimima. Keliauja tolima, varginga helione. «Eje i namus, jie rado vaikelį su jo motina Marija ir parpuole pagarbino jį». Paslui jie atidengė savo turtus ir atnasavo jam dovana: aukso, smiltalu ir myros. Gave perspėjima, grizo litu heliu i savo krasta.

Rohs grazus vaizdas. Raip slubiai piemenėliai nubėgo Kristu pagarbinti ir paslui jie skelbė las jiems buvo pasakyt:ta apie ta Rūdilti. Stai tilro kirlicionys paveil:slas: nuosirdziai pral:itikuoti ir skelbti.

O Isminčiai neatsizvelgia i niela: varga, pasaipa, pavojus. Vis:las pernieli, bi til: pasveil:inti ir pagarbinti Dieva.

«Ir parpuole jį pagarbino». Stai grazus nusizeminimo pavyzdys. O mūsų brolis jei dar nueina baznycion, tai atrodo, kad jis daro Dievui malone.

Trys Karaliai la turėjo, ta Jėzu atidavė ir pagarbine grizo kitu heliu. Mes Kristu pazistame, naujai gimusį pagarbino me, pamilome. Griz lime kitu heliu i savo namus. Mūsų nuolatine gyvenamoji vieta tenai, aul:stai. Atsipalaidokime savo dvasia nuo sios zemės purvu. Pradėkime su siomis Kaledomis kita, grazu mūsų gyvenimo kelia.

...

A p ž v a l g a

TOLI NUO TĖVNĖS

Tuo vardu Romoje nesenaį tapo isleista zinomo mūsų poeto Petro Babicko eilėraščių knyga. Ji daro malonų išpūdi, tiek savo išvirsine išvaizda, tiek ir turiniu. Visi eilėraščiai parašyti gabios, planišnos, kuriuose ypatingai daug poezijos, daug eispresijos ir sielos.

Vieni tu eilėraščių autorius rasyti dar Nepriklausomaj Lietuvoj kiti istreimune taigi skaitytoju autorius vedžioja ne tik ivairiais tremtinių pasveiciai bet ir po laisva bei laiminga Lietuva. Knyga didelė, gražiai isleista ir būtinai kiekvieno lietuvių patrioto gricioje. Jos laimė, tai vienas doleris. Issirasyti galima per mūsų žurnalo redakciją.

KAUKAZO RAZBAININKAS

Arba kaip Juozas Stalinas pasidarė Rusijos diktatorium. Tokiu vardu Amerikoje isėjo knygelė, kurioje lietuvių kalba ir remiantis dokumentais aprašomas Juozo Stalino gyvenimas.

Ir tam neidomu pazinti Juozas Stalinas, tas «negramatnas» bolševiku stabas is pat jo jaunystės dienu? Dėl to, Amerikos lietuvių dienraštis «Naujienos», recenzuodamas knygute Kaukazo Razbaininkas, lapkričio mėn. 1 d. 1945 m. laidoje ir sako:

«Idomu juk Juozo Stalino gyvenima pazinti is pat jo jaunystės. Pazinti jo blogus palytėjimus ir negarbingus zygius nuzymėtus vadygystėm, uzmusimais, plėsimais ir t.t.

Juozas Stalinas arba haip jis tikrai vadinti Soso Dziugasvili po Gruzijos kalnus besislapsdydamas nuo jaunu dienu yra pridares kruvini ir negarbingu darbu. Jis yra Kaukazo razbaininkas. Ir is sito banditu bandito kai kurie kėsi, kad jis isves juos is vargu ir nelaimingai sviesesne ateiti.

Banditas buvo, banditas pasilietė, banditui susilauks galo, kaip ir visi kiti banditai. Nerūtienu pasigavo mažesnius banditus, kirto jėgas is sopama vieta, pagaus ir didesnius; pagaus, jie nepasprūds. Laisvės kovotojai uz žmogaus teises, uz savo namu laisve, uz tautos laisve antisciau ar vėliau laimės. Susipazinkite su tuo Kaukazo razbaininku, baigia dienraštis «Naujienos».

Taip, labai pravartu susipazinti su tuo pagarsėjusiu Kaukazo Razbaininku arba Juozo Stalinu tuo labiau, kad knygutė teltainuolia 25 amerikoniški centai Norintiems ja issirasyti «Laisvosios Lietuvos» redakcija mielai noru patalpinti.

TĖVNĖN

Nepერიjodinis kultūros, meno ir literatūros žurnalas. Ji leidžia lietuvių jaunuju rasytoju kolektyvas Salzburge, redaguoja žinomas mūsų rasytojas prof. Vincas Krėvė - Mickevičius. Žurnalas gražiai isleistas, ju turinys idomus bei patraulius ir lengvai skaitomas.

Zinant sunkias tremtinių gyvenimo sąlygas tenka stebėtis, kad jie ir tremime atlieka toli dideli ir grazu lietuviu literatūros darba.

BLŪDIJANTIS KAILIAMAINIS

Desimtas lietuvių maines kaili, is visur pavarytas aferistas ir Urugvajaus lietuvisku organizaciju graborius Jurgis Lazdauskas, su savo humanistams tarnaujanciais smeiztais jau rado vieta «Naujiene», kuriu puslapiuose melagingai dergia ir uzgaulioja pasisventusiai dirbancius mūsų kolonijos veitėjus. Visai nekalbėtu mēm apie kolonijos pasmerktą ir is visur isvytą aferistėli Jurgį Lazdauską, bet mus stebina «Naujienu» t. k. ika, kurios nepasitirine talpina humanistuojanti demagogu provokacija is tuo paciu patarnauja Stalino saulei.

Lazdauskas nepersena, kad molyti Petras Čiučelis du metai pasisventusiai ir be atlyginimo dirba kolonijai. Ir uz tai kolonija Čiučeli vertina bei gerbia. Lazdausko rasymai pati Lazdauska pastato Krylovo taksiuoko rolėn. Mes jam ir baigiam Krylovo posakiu:

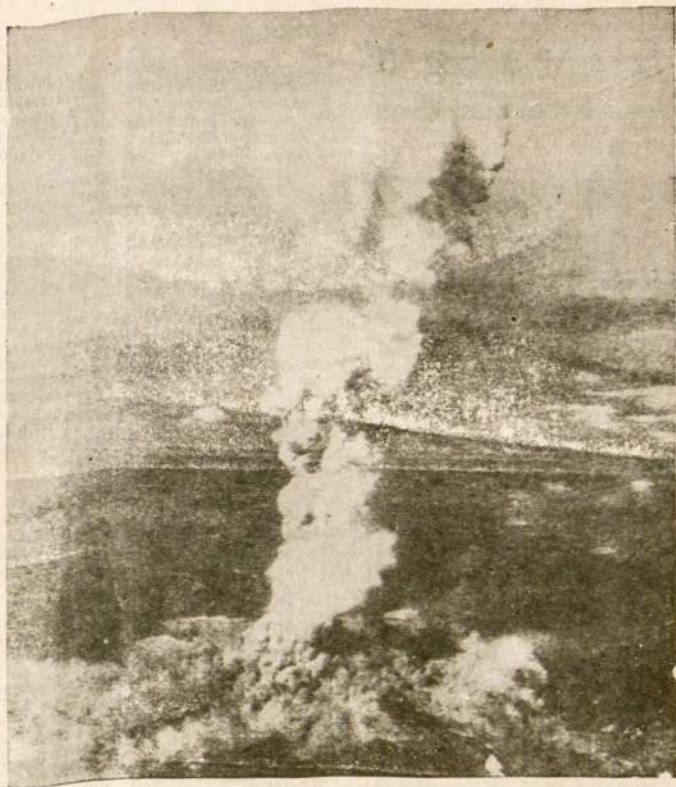
«Lok taksiuok. Tu stipras zinoti,
Kad is toli moki ir drambli paloti».

TIKRAI STALINISKA

«Keleivio» 42 numeryje praėjusiu metu, su pasislystėjimu skaitome «korespondencija» is Urugvajaus. Ta korespondencija taltoma vienintelei Urugvajuje Kultūros Draugijai, kuri cia paselmingai dirba Lietuvos laisvinimo darba ir veda kovą su ampolianais Maskvos patriotais. Joje pilna toliu perlu: «fasistai, lileriha lai, uzgrobilai, smetonisli smugelnikai, vagisautojai, besarmaciai» ir taip begalo. Sita socialistine slystbye ir mela parasė cia garsus «pijolėlis» ir museika, kuris praėjusiais metais panasiai isholiojo kultūros Draugija komunistu «Darbe» ir dabar nukeliavo i «Keleivi».

Visi cia zino, kad Babilius mulniaukes Draugijos hasos lnygas norėjo pasipelnyti ir Draugija slundė teismui ir pralosė, bet blūdi-jantis dzulias «Keleivyje» atbulai seifėsi. Taip buvo ir su mėgstancio pezus imti, bet atskaito mybės neduoti Babiliaus masina, kurios laipo senos ir sudėvėto griozdo Draugija nenorėjo pirkti.

Mes manom, kad uz tokius sedevrus p. Janušlio neuzmirs tie, kuriems tokie rastai patiems nelaimoma «Keleivin» pravesi. Jie tai labai pigiai perka is Danoru, Alytaus Dzulu ir jū. jū. jū. demagogu.

PASKUTINIAI BANDYMAI

Nuotraukoj matom atominės bombos spragima paskutiniuose jos bandymuose, kuriame dalyvavo ir Stalino atstovas. Jis nieko nesakė, o tik giliai susimastęs ir susikaupęs apleidęs bandymo vietą. Po situ bandymais ir gerai zinodami, kad amerikiečiai šitas bombas intensyviai gamina, rusai labai susirūpino ir ėmė ypatingai gausiai kalbėti savo spaudoje apie atomų bombas, nagrinėti juos ir amerikiečius su angliais vadinti «atominiais diplomatais», kurie, girdi nori dominuoti pasaulyje ir neprima «labai taikingų draugų» tolovo stūlymu.

Kaip ten nebuvo, bet raudonieji imperialistai savo akimis pamatė atominės jėga, rimtai susimastė, kad ją gali patirti ir savo kailiu. Amerikai kiek stipriau pasisakius, rusai padarė, kad ir nežymiu, bet visgi nuolaidu. Jie nurimo gave antausi iš Turkijos dėl Dardanelių jie taip pat gražiai nutylėjo, kai Persija nesiklausiusi atsiėmė bolševikų «neprilausomu» padaryta Azarbeidžiana ir visoj eilėj kitu prestižo bei kaip jie patys sako, savysaugos klausimu.

Manysim, kad ir toliau jie darys sukalbame, nes jokio malonumo ir jokios naudos Rusijai tokie vaizdai matyti pas save namuose košį mato n siame pavelskle.

URUGVAJAUS LIETUVIAI

ATSIPRASOM

Dėl spaustuvių vykusiu būtinu darbu, šis «Laisvosios Lietuvos» numeris įsaina truputi suvėluotas. Sekantis įsėis laiku ir jau visuomet eis punktualiai. Uz ivykį labai atsiprasome gerb. skaitytojais.

UZSIPRENUMERUOKITE

«Laisvoji Lietuva» pradėdama savo sunkaus ir nepelningo darbo trečiuosius metus, maloniai praso visus tikruosius patriotus lietuvius paremti jos pastangas sitoje nelygioje kovoje uz pavergtos Tėvynės laisve ir su okupantu apmokamais savais issigimėliais.

Geriausias šios kovos ginklas, tai spaudos zodis, kuris drasiai pasako tiesa, niekam nepataikauja, numasluoja okupantu apmokamus agentus, nurodo kovos kelius ir gina tautos laisve bei lietuvių garbe.

Dvieju metu laikotarpy gerai pazinote «Laisvąją Lietuvą». Ji ir toliau eis tuo keliu, ji ir toliau netarnaus vienai grupei ar partijai, o pavergtos Tėvynės laisvei ir visiems lietuviams, kurie siclia nepriklausomos demokratinės Lietuvos ir priesinasi rusų okupacijai.

Uzsiprenumeruokite tai «Laisvąją Lietuvą», patarkite ja uzsiprenumeruoti savo draugams, rasykite jai ziniu, straipsneliu, eluciu, mokslo ir meno dalykeliu. Dirblim brolišioj lietuviu vienybė, nes til: taip dirbdami padarysime mūsų žurnala idomu b. ir graziau, o jis sutrumpins mums kelia i laisva, nusikraciusia kruvinos maskoliu vergijos Lietuvą.

ARTĖJA VASARIO 16-ji

Jau arti didžioji mūsų tautos laisvės šventė arba Vasario 16-ji, taigi patriotinė ir samoningoji Urugvajaus lietuviu kolonija jau dabar rūpestingai ruosiasi, kad ji pavykту iskilmingai, tinkleamai ir didingai.

Minėjimas ivyks ta pacia diena tai yra sekmadienyje, vasario 16 d. 1947 m. ir prasidės lygiai 4 val. po pietu. Šventė bus minima placiai žinomose ir erdviose «Cine Selecto» patalpose: calle Grecia 1105, kurias ju savininkas p. Petras Zukelis specialiai atremontavo ir ispuosė ir kurias Kultūros Draugija jau nusamdė.

Tinkamas Vasario 16-os pravedimui jau organizuojamas is visuomenės, spaudos ir organizacijų atstovu Iskilnių Komitetas. Atatinlamis veiktalas ju rengiamas. Dalyvaus choras. Kalbės žymūs lietuviai ir vietiniai kalbėto,

jai. Bus kviečiamas ir tikimasi, kad iskilmėse dalyvaus J. E. Lietuvos Ministras Pietu Amerikai Dr. K. Grauzinis. Bus ispuodinga lietuviu radijo valanda ir lištos idomybės.

Per vietos spauda, radijo bangomis ir visi susirinkte i sale taip kultūringi ir laisve mylincios tautos vaikai palaartosime civilizuotam pasauliui, kad mes nenorim mums jėga primestos vergijos, bet savo zemėje norim būti patys sau seimininkai.

Smulkii programa tips sel:anciam «Laisvosios Lietuvos» numeryje. Ruosšimės patys ir kitus liveslime.

TĖVŲ SUSIRINKIMAS

Sel:madienyje, sausio mėn. 5 d. 1947 m. ivyko sliaitingas, visuotinis naujai suorganizuotas Urugvajaus Lietuviu Mokyklos tėvu susirinkimas. Susirinkimui pirmininkavo Jonas Gramosauskas, sel:retoriavo molytojas Petras Ciucelis. Molytojai padarius platesni pranesima apie mokyklos paslirtii ir jos uzdavinius isevijoję bei dabartini šios Lietuviu Mokyklos stovi, tėvai entuziastiniai pritarė pranesimui, pareisłė padėla Lietuviu Molylos iniciatoriui ir daug jos pradziai pasidarbausiam Petriui Evoluclui: ir vienbalsiai nusitarė dirbti, kol si pradzia nepavirs rimtu ir tvirtu mūsų mazuju svietimo ir lietuvisko susipratimo zydiniiu.

Vėliau buvo isrinktas molyklos Tėvu Komitetas i kuri iėjo: Petras Evoluclias, Andrius Alekna, Jonas Gramosauskas, Juozas Svoba ir Jurgis Zaltauskas. Tai visi placiai zinomi bei gero vardo lietuviai taigi reilia tiliėti, kad jie daug pasidarbuos Urugvajaus Lietuviu Mokyklos susitarlymii.

Primtas p. R. Kaminskienės pasiūlymas padidinti savaitini pamolu skaiciu ir nusitarta daug kitu molykla liecianciu reil:alu, huriu tarpe treciadieniais mohtinti mazuosius muziklos, dainu ir panasiu dalyku. Sitam darbiui nusitarta prasyti dalyko zinovas Vytautas Dorelis.

NAUJU METU SUTIKIMAS

Naujuosius 1947 metus draugingai ir lietuviskai sutiko Kultūros Draugijos vadovybė ir žurnalo savo patalpose, o lietuviskas kucias tie patys asmenys turėjo pp. Sveciuliu namuose. Naujus metus sutikti i drangijos patalpas atsilankė svečiai argentinieciai: p. Iė Marytė Zygaite ir p. Simas Eidietis, lydimi pomios Jusienės su p. Alfonsu Bartasiūnu. Cia prie «asado crillo» ir lietuvisku dainu buvo daug pasikalbėta pasidalyta einamuju momentu ir sutikta Nauji Metai.

Visuose dalyviuose matėsi ypatingai gera nuotaika ir lietuviskas ipas. Issiskirstė jau gerai isgalėjus vidurnaktiui.

Dalyvis.

VAIKU VAKARĖLIS IR EGLUTĖ

Sel'madienyje, gruodžio 29 d. 1946 m. Urugvajaus Lietuvių Mokyklos mokiniai turėjo savo vakarėlį ir eglutę. Kalėdu Senelis, kurio rolę ypatingai gyvai bei meniskai atliko p. K. Vilišas ir pati eglutė, siemet kaip niekad buvo turtingi. Tai daug prilausė nuo to, kad mūsų žinomi visuomenininkai ir dideli mazuju lietuviuku mylėtojai p. Juozas Mikloviš - Dauksys ir p. Bolius Laucias, tik miesto centre surinko \$ 42.50 eglutės naudai.

Su pasigėrėjimu tenka kalbėti ir apie patį mūsų mazuju vakarėlį. Nors dar tik trečias mėnuo kaip mokykla veikia, bet mokiniai taip gerai suvaidino 6 veiksniu drama, «Jonušas ir Magdutė», kad jiems labai pavydėti gali ir vyresnieji. Puikiai, drąsiai ir energingai vedė sudėtingą programą F. Grigiukas, kuris artistiniai suvaidino ir Jonušo rolę. Jam neatšilto maza, prieš hiel: laiko lietuviskai nekalbėjusi Aliutė «Vramosauskaitė, kuri taip puikiai suvaidino ilgą ir homplikuoatą Magdutės rolę. Nepaprastai gyvai ir gambiai vaidino raganos rolę Vytaas Alekniukas. Vytiečiai: p-lė Marcelė Markevičaitė motinos rolę ir p. Stasys Stendelis tėvo rolę atliko slandziai ir meniskai. Ypatingai buvo gražūs savo uniformose ir puikiai išpildė roles septyni mazyčiai nasiaiciu globėjai girios nykštukai ir penli raganos uzburti kaimo vaikai. Nepamainoma buvo angelo sargų rolė Jozelė Karaziejutė. Jautriai ir ekspresingai deklamavo patriotinius eilėraščius Bolius Malinauškiukas, Genutė Svobaitė, Albinutė Sabaliauskaitė, Janytė Rakauskaitė, Pranas Baliukoniūšas, Albertas Markevičikas, Vytautas Evokliušas, Janytė Vetaitė ir mazytė Gumbaragyūtė.

Su tuo ir sudėtinga kūrini pianu artistiniai paskambino Rozytė Scesnulevičutė ir vėliau Albertas Markevičikas. Smuika pagrojo Pranas Gelazauskikas. Bet publika daugiausia zavėjo tai vaikų choras, kuris taip darniai ir taip puikiai sudainavo lelela dainelę.

Publikos buvo n'paprastai daug, jos tiel: gal pirma syli Kultūros Draugijos patalpos matė. Mazuju ir buvo gausiai.

Didelė ir ivairi bei artistiniai atliko programa, atatinamos de:oracijos, kostiumai, meniskas p-lė; H'ntencio; B'rtnikaitytės grimas ir vishas nepaprastai harmonizavosi ir rodė, kad mokytojo P. Čiuclio, jo kolegos V. Dorlio bei kitu buvo idėta daug rūpescio, darbo ir sumanumo. Visuomenė turi rimčiau susirūpinti situo ivylyiu ir lihu jam ateiti tall:on, jei ji nori turėti sviesia kolonijos ateiti.

J. D.

PRANESIMAS

Seltanciamė «Laisvosios Lietuvos» numeryje tūps asmenų sarasas, kurie ir kiek yra uhoje Kalėdu Eglutės surengimui mokykloje.

NORKUS PURVAIS DRABSTO

«Drėbk purvu... Vis kas nors užsiliks», sakydavo Voltaire, kurio metoda Norlus panaudojo pries Urugvajaus lietuviu kolonijos lapeliona gerb. kuu. Stan. Grigaliūna, ji savo «smeiztu zidinyje» visai be pagrindo «pagerbdamas». Kun. St. Grigaliūnas yra garbinga asmenybė, turis auh:sta varda savo vyresnybės alyse ir nuosirdziai gerbiams visos hatail:is kos ir net religija neprat:til:uojancios lietuviu kolonijos Urugvajuje. Jolie smeiztai jam nelibo ir nelūbs. Is Cerro iskeltas jo paties prasymu.

Kai del «in:riminavimo» pp. Siaurusevičiu seimoje, tai cia til: «norkiskas isradimas» ir blogos valios zmoniu darbas. Visas pasaulis zino, kad pp. Siaurusevičiai «aresi» skirtis nuo pat slubo dienos. Faltinose gi «issis:irtuverse» s. m. liepos 25 d. dalyvavo ir «Laisvosios Lietuvos» redakcijos atstovas ir hiti liūdinin:ai. Skyresi abisaliu susitarimu, abu graziai atsisveikino ir t.t. Ir kam tat begioti po teismus, jei abu sutaria skirtis? Ir lo nori Norlus purvais drabstydamas mūsų kolonijos inteligentija, hai jo all:ana poniete atvylista pas mus pasil:aledoti del «puchero».

PAIESKO

Jonas Mockevicius, gyvenas Urugvajuje, paiesko savo brolio Petro Mockeviciaus, lihusio is Buniskiu haimo, Lazdiju vals. Svogerio Jono Vasiliausko, lihusio is Udzinilhu haimo, Lazdiju vals. ir pusbrolio Juozo Silinsko, lihusio is Kazuru haimo, Rudaminos vals.

Juos pačius arba apie juos zinancius nnosirdziai prasu atsiliepti siuo adresu:

Jonas Mockevicius
Calle Perú 1801. Esq. Portugal. Cerro.
Montevideo, Rep. O. del Uruguay.

PRASAU

Artejant visuotijnam metiniam U. Liet. Kultūros Draugijos nariu susirinkimui ir metinei apyskaitai, gerb. narius prasu sutvar:yti atsil:usi nario mol:esti ir nario knyguite.

1946 metu pashutinio hetrovirio «Laisvosios Lietuvos» prenumeratai bus paslielbti seltanciamė zurnalo numeryje.

P. Korkuzas
Izdininkas.

PRANO STANKEVIČIAUS

Krautuve - Baras - Pienine.

Geros prekes. Ekonomiskos hainos.

Calle Grecia 4200. Villa del Cerro.

Bodega y Viñedos

de VALENTIN CARNE e HIJO

VINO NATURAL

REDENCION MELILLA

Tel. 22 00 35

Visi lietuviai tik čia perka, nes duodama gera prekė, ekonominė kaina ir skubus bei mandagus patarnavimas.

LIBRERIA y JUGUETERIA

SELECTO

— de —

HOSMAR GERIN

Calle GRECIA 4215 — Cerro

Al lado del Cine

Ofrece toda su mercadería a un 30 % de rebaja a los suscriptores de esta revista. Libros castellanos y extranjeros.

ANELE RAULUSKEVICIENE

Didelio pasirinkimo, pigiu kainu bei mandagus patarnavimo, visu rusiu maisto produktu krautuve. — Lietuviai prasomi uzeti persitikrinimui

Calle BOGOTA 3217 — Cerro

K a u n a s

PIENINE IR ALINE
ANDRIAUS ALEKNOS

Calle BOGOTA 4001 esq. Bélgica
CERRO

Visuomet sveizi produktai, ekonomiskos kainos, skubus patarnavimas. Pasitikrinkit

DIPLOMUOTAS LIETUVIS SIUVEJAS

MOTIEJUS BOLIAUSKAS

Calle Francisco Tajes 1195 P. 2 Ap. 7

Siuvama visu rusiu, rubai, g. riaušiu medziagu ir pagal paskutinius madu reikalavimus. — Savas pas sava, nes rasite garantuota darba ir ekonomiska kaina.

RESTAURANT Y PENSION

Gran Bretaña

JOUZAS RAMONAS

Savininkas

Geriausia vieta lietuviams turistams atvaziuojantiems is Argentinos. Sveikas valgis. — Svarios lovos pavilniam ir erdvus kambariai seimynoms.

JUAN CARLOS GOMEZ 1266

Teléfono: 8 39 05

Montevideo

KRAUTUVĖ IR BARAS

JONO GRAMOSAUSKO
Calle PERU 1992 — Villa del Cerro

Pirmos rusi's viso maisto produktai ir sveizios darzovės bei vaisiai — Vietos visu rusiu gerimai — Pigios kainos — Skubus ir sazingas patarnavimas. Persitikrinkite

Casa LIRA

1926 metais apdovanota aukso medaliu
— Tarptautinėj Parodoj Lietuvoje. —
Visu rusiu pianu taisymas, sustyga-
vimas, nauju darymas ir pertvarkymas.
Lietuviams nuolaidos. Savininkas
Antanas Dambrauskas

SAN JOSE 1015 Tel. 8 36 33

foto arte
Esba

GRECIA 3432 - CERRO - Tel. 22 10 54

Savininkas, Stasys Bartnikaitis.

Pr. Riboko ir Airzersteino

MENISKU ODOS ISDIRBINIU

Fabrikas

Calle RIO BRANCO 1102

Visoki meniski odos isdirbiniai parduo-
dami urmu ir pavieniai. — Lietuviams
daromos specialės nuolaidos

IMAN

ADOLFAS KAUSINIS

Vienintelis lietuvis Urugvajuje, turintis
Elektros Stoties Teises. Atlieka: Visus
elektros irengimus ir pataisymus
Lietuviams Didelis Nuolaidos

Calle SAN JOSE 1088 Tel. 8 79 56
Telefonas: 8 79 56

FUNDICION PRADO

Fundición de Bronce Mecánico
Aluminio y Herrajes en General,
Sección Mecánica y Estampados
Matrices de Todas Clases y
Para Toda Industria

Eduardo Jusys

MOLINOS DE RAFFO 473

Teléfono 22 53 05 Montevideo

Imperial

GARINE RUBU VALYKLA

Rubu isvalymas sulig "DUPLIX" sis-
tema Sermenu rubay. Dazymas ir re-
formavimas skrybeliu ir kostiumu. —
Nematomas uzadymas skyliu bei p r-
pliesimu. — Lietuviams nuolaida: tik
\$ 1.50 kostiumo isvalymas ir isprosy-
mas.

Centralinis Namas:

Calle EJIDO 1241 — Tel. 9 19 10

Skyrius ir dirbtuves:

Av. BRASIL 3092 Montevideo

TINTORERIA Y SOMBRERERIA

ANDES

DE

ANTONIO YANKUS

ANDES 1257 — Tel. 8 18 03

Moteru ir vyru rubu valymas. — Visu
rusiu skrybeliu valymas ir reformos. —
Kostiumu ir paltu isvertimas. —
Lietuviams nuolaida